

TOVERI

Länen suomalaisen työväen liikunnan lehti, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaiin.

TOIMITUSKUNTA: W. N. REIVO, LAURI MOILANEN, ADOLPH SALAMI, A. B. MAKELA, SULO SYVANEN.

TOVERI

(THE COMRADE) The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.

Entered as second-class mail matter July 18, 1917, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Advertising rates in effect July 1, 1917, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.

TILAUHINNAT Yhdysvalloissa ja Suomessa: Yksi vuosikerä... \$3.00, kuukausi... \$0.25, kuukausi... \$0.25, kuukausi... \$0.25.

SUBSCRIPTION RATES: In the United States and Canada One year... \$3.00, Six months... \$1.75, Three months... \$1.00.

Joko junkkerihallitus Suomessa nyt horjuu

Ellisessä lehdessä julkaistiin uutisia, jotka osoittavat Suomen junkkerihallituksen aseman vaikeutuneen. Ei olla yksimielisiä siitä, riistettäisikö köyhimmistä talonpoikien kuuluvista aineksista kaikki oikeudet, vai saivatko ne hiukan joitakin rippeitä siiltä. Osa maalaisliittolaisten kuuluvista feodalilhoista pelkää nähtävästi, että sellainen toimenpide saattaisi ennen pitkää aukasta niidenkin työläisten silmät, joka tällä kertaa omistettiin ajamaan ansaan sokeudessaan. Ja sama pelko näkyi kiusaavan joitakin nuorsuomalaiseen puolueeseen kuuluvia teollisuusparoneita ja "svivisteineitä". Suomettarelaiset viikkilehdet pitivät vastoin ovat lahtarien täysverisen ohjelman kannalla. Eivät mitään kenellekään muille kuin entisille ryssäläisyyden kannattajille ja nykyisille Saksan vasallien tukkupyville.

Vieli ei voitane toivoa, että Suomessa tapahtuisi uusi mallistus, mutta heti kun junkkerivalta murtuu Saksassa, joka tätä kirjoitettaessa näyttää jo horjaltavan, on varma että Venäjän rajan taakse ajettu työväestö palaa takaisin Suomeen ja silloin saatetaan lahtaristo joutua uudelleen keksimään nykyiset pöyrityttävät juttunsa muka työväestön raukuudesta ja harjottamista väkivaltaisuuksista. Siihen mennessä Suomen vanhoilleenkin työväestö jo saanee tarpeekseen lahtarivapaudesta, tietääkseen taistelleensa veljiään vastaan lahtareita kannattamaan yhtyessään.

Miten Venäjä heräisi taisteluun?

Oisiko se mahdollista pakon avulla, vaiko sitten että liittolaiset saavuttaisivat sen luottamuksen?

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., June 25, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.) Kysymys Venäjän herättämisestä uudelleen taistelukuntoon Saksaa vastaan ei suinkaan ole merkityksetön, eikä vähäisestä merkityksestä, huolimatta kaikista niistä surullisista herjauskirjoituksista, joita täkäläisten nousukas-kirjoittajien sepustukset Venäjän asioista ovat olleet. Nämä epäilemättä useassa tapauksessa suurella vaivalla kyhätyt tuotteet, osoittavat selvästi selvemmin, miksi Venäjän työväen hallitus ei luota niihin tarjouksiin, joita niissä tehdään. Eihän kirjoittajilla ole aavistustakaan siitä mitä heidän olisi tehtävä. He eivät käsitä Venäjän työväenhallituksen luonnetta ollenkaan. Laitamme tähän "Aasia"-nimisestä aikakausjulkaisusta erään Moissaya J. Olgin'in kirjoituksen, joka erinomaisesti tulkitsee sitä käsitteiden sekavuutta, joka vallitsee amerikalaisissa kirjoituksissa. Siinä koetaan herjata bolshevikkeja mikäli voidaan, vaikka samalla täytyy myöntää, että Soviettialliisuus on Venäjän todellinen hallitus, jonka luottamus on saatava, jos mieltään saada Venäjän kansan luottamukseen; että sovjetit edustavat Venäjän kansaa. Asettuttan väit-

Unionismista

juttelee eräs unionismia kannattava canadalainen lehti m.m. seuraavan tapaan:

"Unionismi on suuri vallankumouksellinen voima, joka takaa työläisille tilaisuuden elää ja saada nauttia työnsä tuloksista. Unionismi on koulu, joka opettaa työläisille läksyn kansanvaltauksista ja itsenäisyydestä.

"Mutta unio ei kuitenkaan voi antaa muuta kuin sitä mitä työläiset itse itselleen taistelevat unionsa kautta. Unio on tavallaan niinkuin pankki, josta ei voi ottaa mitään pois panematta työnsä jotain sisään. Moni mies, joka on unioin mies vain nimellisesti, haluaa olla aina vain saamassa unioita, mutta ei koskaan sille maksaisi. Unio pitää seisoa hänen takanaan taistelessa, auttaa häntä sairauksissa ja muissa vaikeuksissa ja jos unio aina ei tee sitä, niin hän kiroilee unioita, mutta ei koskaan kysy itseltään mitä hän on tehnyt unioille. Oikea unionismies kannattaa aina epämittä unioita sa kaikella sillä siveellä, jota aineellisesti kannatuksella minkä hän suinkin voi järjestönsä antaa. Hän ei ainoastaan maksa pakosta ja vastemmieleisesti säännölliset kuukausmaksunsa, vaan hän maksaa ilolla myöskin välttämättömät taistelevien toveriensa avustamiseksi kannettavat ylimääräiset verot. Hän ei ole radikaalinen unionismies ainoastaan unioin kokouhuseissa, vaan hän edustaa rohkeasti ja innokkaasti unioitansa myöskin työpaikoilla työläistoverien keskuudessa. Jokainen unio, joka yrittää muulla kuin näillä periaatteilla runnata, joutuu ennemmin tai myöhemmin konkurssiin."

Tässä ylläolevassa olisi jonkunverran ajatteleminen suomalaisille työläisille, jotka myöskin usein ovat vain nimellisesti unionismieitä. — joko yhden suuren unioin tai jonkun pienemmän, — mutta hyvin vastahakoisesti kuuluvat unioin jäseninä. Jos tulee puheeksi sitten suomalaisten keskuudessa tuo nykyinen kylmäksikoisuus unioita kohtaan, niin syytetään unioita siitä, etteivät ne ole kylliksi tehneet näitten asianomaisten hyväksi silloin joskus, kun he ehkä ovat sattuneet unioissa olemaan ja ovat vaatineet unioita turvaamaan heitä lakkotaistelussa tai mustaa listaa vastaan. Useinkaan ei nämä syyttäjät ajattele sitä mitä he itse ja työläiset yleensä ovat tehneet unioitten voimakkaimmiksi tekemiseksi. Ei hu-

teinen aivan oikein sille perustelle, että Venäjän estäminen joutumasta Saksan vaikutuksen alaiseksi on liittolaisten tärkeä velvollisuus, kirjoittaja kysyy: "Miten se olisi toteutettavissa?" ja vastaa siihen seuraavalla tavalla: "Viimeisten kahden kuukauden ajalla on Amerikassa tässä suhteessa ilmennyt kaksi eri käsitetä. Erillään niistä, jotka ovat "väsyneet Venäjään" ja siitä syystä ilmaisevat epätoivoista halveksimistaan sen johdosta, joka heistä näytti siltä että Venäjä petti mailman vaaran hetkellä, ilmenee sellaisia mielipiteitä, että toiminnallinen sodankäynti ei Venäjän puolelta ole mahdollista, niin kauan kuin siellä on nykyinen järjestelmä vallalla. Venäjän, selitetään, on ensin poistettava bolshevikiläiset vallanastajat, vapauduttava sovjetien itsevaltiudesta ja palattava uudelleen normaalitilanteeseen. (Lukija käsittää, että sellainen merkitsee samaa kuin että Venäjä olisi "vapauduttava" kansan hallituksesta ja antaututtava jonkun loistuvan tyrannivallan alaiseksi jälleen, sillä sovjetihallitus on kansan hallitus ja jokainen sitä vastaan tähdätty isku on isku kansanvaltaukselta vastaan. — Toim.) "Voidakseen käsittää tätä ajatusta", jatkaa kirjoittaja, "on ajatuksista pidettävä mielessä, bolshevikien aatteiden ja sovjetien erilaisuus. Bolshevikit muodostuvat n. s. intellektuaalisen ryhmästä, sovjetit työläisten ja talonpoikien joukoista. Bolshevikit ovat valtiollisten ja yhteiskunnallisten uudistusten keuhat,

muta, että unioit voivat hankkia työläisille oikeuksia vain sikäli kuin työläiset ovat hankineet niille voimaa. Yhteisen suuren unionin uskovaisten perustavien uskonsa vain sen unioin ihmeitä tekeviin menettelytapoihin, eivät- tää olla siinä jäsenenä lisätäksensä voimia, että se tarpeen tuottaan todellakin voisi joutua tehden. Unioitten voima riippuu kokonaan niihin kuuluvista työläis-

tä, ja jokainen unio on aina juuri sen mukainen kuin sen jäsenet sen tekevät. Siksi pitäisi työläisten ja varsinkin sosialistien aina kuulua unioin kun siihen vain on tilaisuutta, ei yksinomaan toivossa saada unioita apua ja kannatusta, vaan antaakseen kannatusta unioille ja unionistiläiselle liikkeelle ja tehdäkseen voitavansa sen voimakkaammaksi ja tarkotustaan vastaavammaksi tekemiseksi. — Vapaus.

MAILMANKATSOMUKSIA

TÄKÄLÄISET SANTARMIT

Suomen pyövelin apureina. Lehdesämme on jo ennen selostettu Amerikan suomalaisen santarmitiltoin sliisti ohjelma, jonka tarkoituksena on vaihtaa, ilmiintaa ja Suomen lahtarhallituksen teuraustavaksi palauttaa kaikki mahdollisesti tälle puolelle Atlantin pyrkivä punakaartilaiset ja muut tunnetut sosialistit tai sellaisiksi epäilyt. Mutta se ei riitä.

Pitäisi saada päättää lyhemmäksi myös jokainen sosialisti — tai sellaiseksi epäilty — joka lahtarien valalla ajalla täällä yrittää Suomeen mennä. Ovathan täkäläiset sosialistit "keränneet aineellista apua Suomen ryövärjoukolle". Vaikka noita varoja ei olisi edetty Suomeen lähettyäkään, niin siitä keräyksestä Suomen lahtarilohjart kyllä kykenevään puunaan surman silmään jokaisen täällä sinä aikana olleen suomalaisen sosialistin kaulaan, uskovat santarmit. Eihän lojareille mitään ole mahdotonta, ninkkään kuin lahtarit ovat varressa.

"Sillä varalla", kirjoitetaan sentään Pohjan Tähdessä "on niiden kansalaisten, jotka rakastavat oikeutta, rakastavat synnyinmaataan ja kansansa, tehtävä tuo pieni palvelus synnyinmaansa ja turvallisuuden säilyttämiseksi, että kun saavat kullakin paikkakunnalla tietää lähtevän Suomeen nautta ryöväriläisten kihloista, niin antaa varoituksen niiden raaka-ainesten tulosta Suomeen, jota tietävät ottaa heti vastaan ja menettää kunnan parhaaksi katsovan maansa kavalajille, kapinain kihloista jille. Se ei ole suuri palvelus synnyinmaataan kohtaan, vaan on suu- rosta merkitykseltä sen turvallisuuden joutumasta uudelleen ryövärien raadeltavaksi."

Täkäläiset santarmit siltä tarjoavat erä ennakkota Suomen lahtareille palvelustaan suomalaisen työväen piti- mässäkäläisillä heidän vankiloissaan ja järjestyksessä ikuisiin alkoihin. Ja moista käärmettä elättää täällä suomalainen työväestö!

"PORVARIEN KOSTO."

Ihan kuin Parliisin kommunin kukistuttua huutavat Suomen lahtarilehdet läkähtykseen "verta!" "verta!" Levittäillä mitä pöyrityttävää vimpilä juttuja raakojen venäläisten sotilasten ja omien puoli-ellämöis- ten hullukaaniensa joko todella tekemistä tai kokonaan keksittyjä raakalähteistä ja säilyttämällä ne punakaartilaisen niskaan, koettavat lehdet liehua verenhimoa minkä ikänä voivat.

Niinpä kuvaalet Itä-Savo (sisä) niistä päättään Itä-Savo ilmesty-

NYKYPÄIVÄN SANKARI

Istuessaan ravintolassa illallisella kirjoitaa erään parillisen lehdessä avustaja, astui huoneeseen tutun näköinen herrasmies. Oli huomaavinaan hänen käyttäytymisensä jonkunlaista epävarmuutta, mutta koki tää hän suoraan selkäänsä, istahti mahtavan ryhdikkäästi eräänseen pöytänsä veti taskustaan uudenutuksen kuitakellon ja antoi timanttisormuksen sa välilläde sähkövalossa. Vihdoon hän huomasi minut ja tervehti, kohteliaan turtavallisesti. Tilasi itselleen sangen makean näköisen ja kalliin illallisen, syytti sitte totuttoman tavalla hirveän ison sikarin vetäsi taskustaan ja asetti pöydälle halkeamaillaan pulloittaan rahalompakon ja työnsä vihdoon tarjoilijalle kourallisen pikkurahoja sellaisella ilmeellä kuin eivät tuolaiset joutavuden hänelle mitään merkit- sisiä. Oli mennessään seisautti hän pikimmättään minua puhuttelemaan. "Kuinkas voitte?" — "Kiitos kysymästä, hyvin: Entä te?" — "Oo, jee, vastasi hän, "parisen kuuta on minulla liike käynyt niin tavattomasti etten jouda tulla tukastani sammuttamaan. Läkähdyin aivan tilanksen paljouteen. Toitesti. Mutta ei auta — jokainen täytyy ottaa ajasta vaarini, eikä niin? Kultaan kausin ja kirkas kuintamo taas tää illana; kukaties tulee taas uusia liikettä."

Vasta kun hän mahtavana ja hyväntuuluisena oli lähtenyt, sain vihdoin muistikomerostani esinäkkeitä, kuka hän oli. Hän oli meidän kaupunginosamme aismestari.

SOTASANKARI RAUTATIEJU- NASSA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., June 25, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.) Joseph Summers, urhoollinen soturi, armeijalutnantin univormussa, astui täpötyteen rautatievaunuun "jossakin Amerikassa". Molemmat hänen kätensä olivat harsokangassiteissä, ja kun hän mitään puhumatta lo läirettömän epätoivoisen katseen kattorakseliin, niin heti tusinaan verta miehää ja naisia hypähti ylös tarjotakseen hänelle istumensa. Munan sievä tyttö ja eräs äidillisen näköinen vanhempi nainen heitä alkivat odella, miten hänen käsiansä laita oli. "Hunnit minulta leikkasivat sormet," vastasi sankarimme välittelevästi, tahtomatta säikähtyä kättään. Puolitunnaa pidättöyttä "—sus simatkoon!" ja "poloinen pojka!" huuduhdusta tervehti tuota vastausta lausuttuna niin hiljaisella äänellä, että se tuskin kuulit toiseen päähän vauua. Sanomalehdet laskeittin syrjään, ja hetken kuluttua oli harras kuulijakuuta saanut ensimmäisen annoksen siitä, mitä "siellä perillä" oikeastaan tapahtui. Peloton kertoa ohimennen huomautti, että yhdet sormet nyt ei ollut suurikaa asia miehen menettäjä Setä Samulin puolesta.

Oli kastanut morsiamensa.

Glasgowissa meni tuomottain eräs pappi naimisiin morsiamen kanssa, jonka hän oli itse kastanut. Eikä se ollut mikään aikuisena kastettu pakana, vaan oikea kristillisten vanhempien lapsi. Pappi vaan oli 62 vuoden ikäinen ja oli kastanut morsiamensa pienokaisena 26 vuotta takaperin.

Maaispakkko

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., June 25, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.) saattaa piakkolla tulla käyntiin Saksassa. Syntyneisyysden aleneminen syytä tutkimaan asetettu komitea on ehdottanut naimispakkoa kaikille saksalaisille ennenkuin ovat täyttäneet 20 vuotta. Valtion tulisi antaa rahallista avustusta, ja niskottelijat tta olisi vangistava.

Polli Murphy, yksi hänen har- taaimista kuuntelejoistaan, tunnustaa että hänellä oli täysi työ pidättää kyneleitään. "Mies olisi mennyt onnekseen, jos ei olisi pannut liian paksum", sanoi Murphy. "Annoin hänen rauhassa tühöä jäljettömän eräitä komppanjoja ja itsensäkin tulla siihen käsitykseen, että hän siellä oikeastaan oli ainoa sotamies joka mlhinkään kelpasi; sitte minä ajattelin sopivan tehdä hänelle muutamia kysymyksiä."

"Ei suinkaan noissa käreissä vain ole mitään vihollisen sotanaamioita?" kysyi poliisimies. Nuori sankari vastusti ankaraasti, kun tämä vaati nähäkseen hänen käsiansä Harsokankaan poistettua tuli esille kaksi aivan eheää kättä. Vangittua hän ilmoitti nimensä olevan Joseph Summers, Columbuksesta, O. 30 vuotias ja yliopistollisen oppiarvon saavuttanut.

OSASTON KOKOUKSESSA

Osaston kokouksessa tk. 20 p. oli vähemmän asioita kuin on ollut pitkään aikaan. Komiteat olivat tehneet tehtävänsä ja toiset halusivat lisää toimintavaltaa. Valittiin komitea, joka käy porimestarin puheilla kysymässä, että tarkoitto hän täyttä totta sillä julistuksella, jonka hän on antanut, että ei saa minkäänlaisia keräystä panna toimeen Hoquiamin kaupungissa; että vaikkamiehellä ei ole kuin yksi jalka, niin hän "sillä" kykenee tekemään elämänsä, jos vaan haluaa. (Hän taitaakin olla eriä, tämä meidän majurimme!).

Peruutimme edellisessä kokouksessa tekemämme päätöksen, jolla me annoimme haalin I. W. W:n ompeluseuralle myyjäisten pitoa varten. Siinä kokouksessa ei nähtävästi kukaan muistanut, että on olemassa sellainen laki, että haalin tai huoneuston omistaja voidaan sakottaa \$500, tai vuosi vankeutta, tai molemmat, joka tietensä sallii niissä pidettävien sellaisten laitoimien järjestöjen tai niiden ala-osaisten kokouksia. Tämä laki oli julistettu Toverin numerossa 137, jos ken haluaa sitä katsoa. Tämä vaan selitykseksi, miksi peruuttamispaatos oli tehtävä.

Löydetyt. "Knuutin Jussi" on löytänyt kultasormuksen huoneensa seinuksesta. Oikea omistaja saa käydä perimässä sen sieltä tuntomerkit ilmotamalla. Jäljyväisillä. David Laitinen, joka on ollut American Lakella pian vuoden, kävi täällä tk. 20 p:nä ottamassa jäähyväiset tuttavilansa, kenties viimeiset, sillä Ranskaan lähtö kuuluu olevan edessä.

Oikea surmanloukku.

Grays Harbor Motor Ship Co. laivateikka Aberdeenissa, on todella sellainen loukku, missä kohta melkein joka toinen päivä joku kuolee. Niinpä tk. 19 p:nä kuoli yksi ja loukkaantui kolme ja taas 20 p:nä kuoli yksi mies. Tapaturmaiset kuolemat ovat käyneet niin jokapäiväisiksi, että niitä

Kansankirjeitä

WASHINGTON

Hoquiam "Fourth of July'n" viettoa valmistavat kaikki osastomme alaseurat täydellä höyryllä. Ompeluseuran naiset toimeenpanevat myyjäiset ensikuun 3 päivän illana. Silloin siellä tullaan myymään niitä kunniait käsitöitä, mitä naiseimme ovat valmistaneet viime puolen vuoden aikana. Silloin siellä myöskin arvotaan se \$50.00 arvoisen sängyn-peitto. (Kukahon on se onnellinen joka sen saa!) Ja lisäksi siellä on paljon arvokkaita käsitöitä, jotka myydaän huutokaupalla. Pan- kaapas tekni, metsämiehet, tämä muistimme, että saavutte silloin haalille. — Näytehäseura ja luvi- toimikunta tekevät myöskin parhaansa. — Katsokaa lähemmin ilmoituksesta, joka tulee olemaan Toverissa jo hyvissä ajoin.

Osaston kokouksessa tk. 20 p. oli vähemmän asioita kuin on ollut pitkään aikaan. Komiteat olivat tehneet tehtävänsä ja toiset halusivat lisää toimintavaltaa. Valittiin komitea, joka käy porimestarin puheilla kysymässä, että tarkoitto hän täyttä totta sillä julistuksella, jonka hän on antanut, että ei saa minkäänlaisia keräystä panna toimeen Hoquiamin kaupungissa; että vaikkamiehellä ei ole kuin yksi jalka, niin hän "sillä" kykenee tekemään elämänsä, jos vaan haluaa. (Hän taitaakin olla eriä, tämä meidän majurimme!).

Peruutimme edellisessä kokouksessa tekemämme päätöksen, jolla me annoimme haalin I. W. W:n ompeluseuralle myyjäisten pitoa varten. Siinä kokouksessa ei nähtävästi kukaan muistanut, että on olemassa sellainen laki, että haalin tai huoneuston omistaja voidaan sakottaa \$500, tai vuosi vankeutta, tai molemmat, joka tietensä sallii niissä pidettävien sellaisten laitoimien järjestöjen tai niiden ala-osaisten kokouksia. Tämä laki oli julistettu Toverin numerossa 137, jos ken haluaa sitä katsoa. Tämä vaan selitykseksi, miksi peruuttamispaatos oli tehtävä.

Löydetyt. "Knuutin Jussi" on löytänyt kultasormuksen huoneensa seinuksesta. Oikea omistaja saa käydä perimässä sen sieltä tuntomerkit ilmotamalla. Jäljyväisillä. David Laitinen, joka on ollut American Lakella pian vuoden, kävi täällä tk. 20 p:nä ottamassa jäähyväiset tuttavilansa, kenties viimeiset, sillä Ranskaan lähtö kuuluu olevan edessä.

Oikea surmanloukku.

Grays Harbor Motor Ship Co. laivateikka Aberdeenissa, on todella sellainen loukku, missä kohta melkein joka toinen päivä joku kuolee. Niinpä tk. 19 p:nä kuoli yksi ja loukkaantui kolme ja taas 20 p:nä kuoli yksi mies. Tapaturmaiset kuolemat ovat käyneet niin jokapäiväisiksi, että niitä

tuskin pian kukaan huomakaan miksiään tavattomaksi. Ihminenhan tottuu kaikkeen! Eikä näistä ulkupuoliset ihmiset mitään tiedäkään siksi että nämä paikalliset lehdet kokonaan vaikevat, tai jos mainitsevat niin hyvin vähän ja takaviilla jos- sakin "piilossa". Niin — ovat- han ne vain työläisiä; mitäpä heidän tähtensä kannattaa uhra- tusta ja paperia. Mutta an- nappa että joku automobiilihur- jittelija aja niskaansa nurin, niin kyllä niissä silloin on kirjoituksia palstamaarin; kerrotaan kaikki heidän hyvät(?) työnsä keh- dosta siihen saakka kun onnetto- muus tapahtui.

Miksi ne menettelevät niin epä- suoraasti? Ollisikohan se luokka- tietoisuutta? — Mutta eihän tä- sä maassa ole luokkia olemassa- kaan! Tämähän on "vapaa ma- a", jossa kaikilla ihmisillä on sama- laiset mahdollisuudet". Nämä sanomalehdet kuitenkin todista- vat sen, että luokkia siitteen on olemassa ja ne näkyvät tietä- vän, mitä luokkaa niiden on pal- veltava.

Ison saaliin saivat Hoquiamin poliisit tk. 20 p:nä illalla. Yleis- ön puolelta oli tehty valitusia, että Simpson avenuella autoilijat ajavat liian kovasti; sen johdos- ta otti poliisipäällikkö kaksi poliis- ia apulaisikseen ja meni kat- somaan onko valituksissa perää. He pidättivät 12 autoilijaa. Kaksi maksoi "suosita" sakkoa \$10 ja niin saivat he jatkaa matkansa.

Kaasun hintaa nostetaan tule- van kuun ensimmäisenä päivänä niissä Grays Harborin kaupun- geissa. "Aineitten" korkea hin- ta ja "korkeat" työläisten palkat kuuluvat olevat syytä.

OREGON

Marshfield

Laiskuusko vaivaa vai kesäiset kiireet, kun ei tahdo useamm- in tulla kirjeitä Toveriin täältä, vaikka meitä on ollut kaksikin "riivaria". Tämä kyllä on niin pieni paikka, ettei tahdo utusia ollaakaan niin paljoa, että kaksi kirjeenvaihtajaa voisi niistä kirjoittaa.

Osaston viime kokouksessa 15 p. tk. oli virkailijain valinta ja näytti että kaikki olivat selvillä velvollisuksistaan, sillä kaikkiin virkoihin lupautuivat entiset henkilöt, paitsi organiseraaja ja Toverin kirjeenvaihtaja. Organiseeraaja ei ollut saapunut kokoukseenkään edes, ja yleensä hän oli hoitanut äärettömän huono- nosti tehtävänsä, käyden esim. osaston kokouksissaakaan tuskin ollenkaan; ihmetellen onko hän ollut selvillä tehtävästään, sillä jos kukaan, niin osaston organi- seeraaja on henkilö jonka pitää saapua kokouksiin, ja saapua täsmällisesti. Hän on tärkein henkilö koko osastossa, ja jos hän kunnollisesti hoitaa tehtävänsä, pitää hän osaston toiminnan e- heänä ja vilkkaana.

Vieraili paikkakunnallamme.

Tov. Hendrickson, kaivosmies- sovietin esimiehenä, mutta hänet syrjäytti siitä Trotski. Plechano- ffi ja Krapotkin, kaksi vallan- kumouksellisen sosialismin jätti- läistä, pyrkivät sovjetihallituk- seen, mutta joutuivat häviölle "pienien" bolshevikien kanssa, joilla ei ollut mitään merkitystä vallankumouksellisessa maailmas- sa. (???) Olivatko pikkumie- het viisaampia tai vaikutusvalta-ampia kuin suuret johtajat? Ei-ivät olleet, mutta heillä oli ohjel- ma joka tyydytti paremmin kans- sajoukkojen käsityskantaa ja vaistoja. (Ohjelma joka oli kansan oma, vastasi sen vaatii- muksia. — Toim.)

(Ne jotka, kuten ylläolevan kir- jottajakin, eivät kasita sitä, että bolshevikit, joita he niin katke- ritsti vihaavat, ovat tärkein osa Venäjän kansaa, ovat luonnolli- sesti tuufajolla joutueensa ajat- telemaan, miksi sellaiset "vaka- vaperusteiset ohjelmat", joita e- sim. Kerenskin hallitus esitteli, tulivat hylätyiksi. Kansalla oli oma ohjelmansa bolshevikien e- sittämana, miksiä sen siis olisi pitänyt asettaa muita tukemaan? Kaikki toiset ohjelmat olivat to- delisuudessa laaditut tarkotuk- sella johtaa kansa harhaan, pa- lauttaa kukistunut ei-työläishal- litus, joko tsaarivalta tai muos- dastamalla n. s. "liberaalinen" porvarihallitus, jota "tunnetut vallankumoukselliset" ja "valla- nkumouksellisen sosialismin jätti- läiset", m.m. puolisivat. Tunnu- setaan sovjetihallitus ja Venä- jän kansa alkaa katsella liitto- laisten toimia toisessa valoss- kuin se on tähän saakka tehnyt. — Toim.)

vallitsi sama epäluottamus; ka- sakoihin, Gutchkoveihin, Rodzi- ankoihin, Kornilofeihin ja muil- hin taantumushallituksen ystä- miä ei luotetaisi yhtään sen e- nempää.

"Sovietit ovat väärässä men- nessään maurettaviin äärimmäi- syyksiin, leimattessaan rehelliiset radikaalit (Missähän sellaisia oli- si ollut. — Toim.) kansan vihoh- liseksi ja selittäessään vanhat tunnetut kumoukselliset olevan salahitossa "porvariston" kanssa Venäjän vapautta vastaan. (Ni- den "rehellisten radikaalien" ja "kuuluisien vallankumoukselli- sten", kuten esim. Kerenskin ja monen muun toiminta on osotta- nut, että he todellisuudessa toi- minivat porvariston hyväksi, johon he itse kuuluvat. — Toim.) Mut- ta me emme ole nyt lausumassa tuomiota vallankumouksellisten oikeista tai vääristä teoista. Jos nämä voimat toimivat Venäjän ja yleisen ihmishiljyyden paras- ten etujen mukaan, niin sovietit- järjestyä ei voida olla ottamatta huomioon.

Selittää halpa-arvoisten bol- shevikien pettäneen sovietin, on kömpelö veruke; se on "laisku- rin" selitys, keksitty tarkotuk- sella päästä ajattelemasta. Jos bolshevikilla oli voimaa "pet- tää" Venäjän laajat yksinkertai- set kansankerrokset, silloin siinä kansassa täytyy olla olemassa jot-akin joka tekee ne erikoisesti altiksi sellaisille menettelyille. Eivätkä bolshevikit loppujen lo- puksi olleet yksinään siellä. Toi- set ryhmätän taistelevat samoin kaikissa kansanjoukkojen huo- tamuksen saavuttamiseksi. Ke- renski oli kerran itekin keskus-